

I

(Retsakter vedtaget i henhold til traktaterne om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab/Euratom, hvis offentliggørelse er obligatorisk)

FORORDNINGER

RÅDETS FORORDNING (EF) Nr. 1353/2008

af 18. december 2008

om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 74/2004 om indførelse af en endelig udligningstold på importen af sengelinned af bomuld med oprindelse i Indien

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 2026/97 af 6. oktober 1997 om beskyttelse mod subsidieret indførsel fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Fællesskab («grundforordningen»⁽¹⁾), særlig artikel 15 og 19,

under henvisning til forslag forelagt af Kommissionen efter høring af Det Rådgivende Udvalg, og

ud fra følgende betragtninger:

1. PROCEDURE**1.1. Tidligere undersøgelser og gældende foranstaltninger**

- (1) Ved forordning (EF) nr. 74/2004⁽²⁾ indførte Rådet en endelig udligningstold på importen af sengelinned af bomuld med oprindelse i Indien henhørende under KN-kode ex 6302 21 00, ex 6302 22 90, ex 6302 31 00 og ex 6302 32 90. Tolden varierer mellem 4,4 % og 10,4 % for de individuelle virksomheder i stikprøven med en gennemsnitstold for samarbejdsvillige virksomheder på 7,6 % og en resttold på 10,4 %.

1.2. Indledning af en delvis interimundersøgelse på eget initiativ

- (2) Efter indførelsen af den endelige udligningstold fremførte den indiske regering (Government of India, »GOI«), at omstændighederne i forbindelse med to subsidieringsordninger («Duty Entitlement Passbook Scheme» og »Income Tax Exemption« i henhold til Section 80 HHC i loven om indkomstbeskatning) havde ændret sig, og at disse ændringer var af varig karakter. Den gjorde gældende, at subsidieringens omfang derfor måtte antages at være faldet, og at de foranstaltninger, der til dels var blevet indført på grundlag af disse ordninger, burde revideres.

- (3) Kommissionen undersøgte den dokumentation, der var fremlagt af GOI, og fandt den tilstrækkelig til at berettiggende indledningen af en fornyet undersøgelse i henhold til grundforordningens artikel 19. Efter høring af det rådgivende udvalg indledte Kommissionen på eget initiativ en delvis interimundersøgelse af de gældende foranstaltninger og offentliggjorde en meddelelse i *Den Europæiske Unions Tidende*⁽³⁾.

- (4) Formålet med den delvise interimundersøgelse er at vurdere behovet for forlængelse, ophævelse eller ændring af de foranstaltninger, der gælder for de virksomheder, der har været begunstiget af den ene af eller begge de ændrede subsidieringsordninger, ud fra tilstrækkelig dokumentation i henhold til de relevante bestemmelser i indledningsmeddelelsen. Det vil også i undersøgelsen blive vurderet, afhængigt af undersøgelsens resultater, om der er behov for at revidere de foranstaltninger, der gælder for andre virksomheder, der samarbejdede i forbindelse med den oprindelige undersøgelse og/eller de restforanstaltninger, der gælder for alle andre virksomheder.

1.3. Perioden for den fornyede undersøgelse

- (5) Undersøgelsen omfattede perioden fra 1. oktober 2006 til 30. september 2007 (Herefter benævnt »undersøgelsesperioden«).

1.4. Parter, som var berørt af undersøgelsen

- (6) Kommissionen underrettede officielt Indiens regering («GOI») og de indiske eksporterende producenter, der havde samarbejdet i forbindelse med den tidligere undersøgelse, og for hvilke det var blevet konstateret, at de var begunstiget ved en af eller begge de angiveligt ændrede subsidieringsordninger, og som var opført i meddelelsen om indledningen af den delvise interimundersøgelse, samt repræsentanter for EF-erhvervsgrænsen, om indledningen af den delvise interimundersøgelse. De interesserede parter fik lejlighed til at tilkendegive deres synspunkter skriftligt og til at anmode om at blive hørt

⁽¹⁾ EFT L 288 af 21.10.1997, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 12 af 17.1.2004, s. 1.

⁽³⁾ EUT C 230 af 2.10.2007, s. 5.

mundtligt. Parternes mundtlige og skriftlige bemærkninger blev overvejet og blev taget i betragtning, hvor det var relevant.

- (7) I betragtning af det store antal eksporterende producenter, der er involveret i denne undersøgelse, blev det foreslået at anvende stikprøver i forbindelse med subsidieundersøgelsen i overensstemmelse med grundforordningens artikel 27.
- (8) For at gøre det muligt for Kommissionen at udvælge en stikprøve, jf. grundforordningens artikel 27, stk. 2, blev eksportører og deres repræsentanter anmodet om at give sig til kende senest tre uger efter indledningen af proceduren og give grundlæggende oplysninger om deres eksport og omsætning på hjemmemarkedet og om bestemte subsidieordninger samt oplyse navnene på alle med dem forretningsmæssigt forbundne virksomheder og disse virksomheders aktiviteter. De indiske myndigheder blev ligeledes underrettet.
- (9) Over 80 virksomheder gav sig selv til kende og indgav de oplysninger, der var nødvendige for stikprøven. Disse virksomheder tegnede sig for 95 % af den samlede eksport fra Indien til Fællesskabet i stikprøveperioden.
- (10) I betragtning af det store antal virksomheder blev det besluttet at udtage en stikprøve på 11 eksporterende virksomheder og koncerner med den største eksportmængde til Fællesskabet i samråd med EF-erhvervsgruppen, det indiske tekstilforbund Texprocil og GOI.
- (11) Stikprøven repræsenterede 64 % af den samlede eksport til EU af den pågældende vare fra Indien i stikprøveperioden (1. april 2006 til 31. marts 2007). I overensstemmelse med grundforordningens artikel 27 dækkede den valgte stikprøve den største repræsentative eksportmængde, der med rimelighed kunne undersøges inden for den tid, der var til rådighed.
- (12) Fire virksomheder, der ikke var omfattet af stikprøven, anmodede om fastsættelse af en individuel subsidiemargen i overensstemmelse med grundforordningens artikel 27, stk. 3. Men på baggrund af det store antal anmodninger og det store antal virksomheder, der indgik i stikprøven, blev en sådan individuel undersøgelse anset for at være urimelig byrdefuld, jf. grundforordningens artikel 27, stk. 3, og for at forhindre en rettidig afslutning af undersøgelsen. Anmodningerne om fastsættelse af individuelle margener fra de fire virksomheder, der ikke indgik i stikprøven, blev derfor afvist.
- (13) Det blev i forbindelse med denne undersøgelse konstateret, at to virksomheder, der var forretningsmæssigt forbundet med to eksporterende virksomheder, der indgik i stikprøven, hverken producerede eller eksporterede den pågældende vare eller solgte den på hjemmemarkedet i undersøgelsesperioden. De gav ikke udtryk for, at de havde til hensigt at gøre dette i fremtiden. Det er derfor blevet besluttet at udelukke disse forret-

ningsmæssigt forbundne virksomheder fra stikprøven og beregningen af individuelle subsidiemargener.

- (14) De virksomheder, der ikke blev udvalgt til at indgå i stikprøven, blev underrettet om, at en eventuel antisubsidietold på de af dem eksporterede varer ville blive beregnet i overensstemmelse med grundforordningens artikel 15, stk. 3, dvs. uden at overstige det vejede gennemsnit af de udligningsberettigede subsidier, der fastsættes for virksomhederne i stikprøven.
- (15) De virksomheder, der ikke gav sig selv til kende inden for den i indledningsmeddelelsen fastsatte frist, blev ikke betragtet som interesserede parter.
- (16) Der blev modtaget besvarelser af spørgeskemaet fra alle eksporterende producenter i Indien.
- (17) Kommissionen har indhentet og efterprøvet alle de oplysninger, som den fandt nødvendige med henblik på fastlæggelsen af subsidiering. Der blev aflagt kontrolbesøg hos følgende interesserede parter:
- Den indiske regering (GOI)
- Handelsministeriet, New Delhi
- Eksporterende producenter i Indien
- Anunay Fab. Limited, Ahmedabad
- Brijmohan Purusottamdas, Mumbai og Incotex Impex Pvt. Limited, Mumbai
- Divya Global Pvt. Ltd, Mumbai
- Intex Exports, Pattex Exports og Sunny Made-ups, Mumbai
- Jindal Worldwide Ltd, Progressive Enterprise og Texcellence Overseas, Ahmedabad og Mumbai
- Madhu Industries Limited og Madhu International, Ahmedabad
- Mahalaxmi Exports og Mahalaxmi Fabric Mills Pvt. Ltd, Ahmedabad
- Prakash Cotton Mills Pvt., Ltd, Mumbai
- Prem Textiles, Indore
- The Bombay Dyeing and Manufacturing Co. Ltd, N W Exports Limited og Nowrosjee Wadia & Sons Limited, Mumbai
- Vigneshwara Exports Ltd, Mumbai.

1.5. Offentliggørelse og bemærkninger om proceduren

- (18) GOI og de øvrige interesserede parter blev underrettet om de væsentligste kendsgerninger og overvejelser, der lå til grund for, at det påtænkes at foreslå en ændring af de gældende toldsats og en videreførelse af de gældende foranstaltninger. De fik også en rimelig frist til at fremsætte bemærkninger. Der blev taget behørigt hensyn til alle indlæg og bemærkninger, jf. nedenstående.

2. DEN PÅGÆLDENDE VARE

- (19) Den af undersøgelsen omfattede vare er bleget, farvet eller trykt sengelinned af rent bomuld eller af en blanding af bomuld og kemofibre eller hør (hvor hør ikke er det dominerende materiale) med oprindelse i Indien (»den pågældende vare«), som i øjeblikket tariferes under KN-kode ex 6302 21 00, ex 6302 22 90, ex 6302 31 00 og ex 6302 32 90, som defineret i den oprindelige undersøgelse.

3. SUBSIDIER

3.1. Indledning

- (20) På grundlag af de tilgængelige oplysninger og besvarelsen af Kommissionens spørgeskema undersøgte Kommissionen følgende ordninger, som angiveligt indebærer, at der ydes subsidier:

Støtteordninger, der blev undersøgt i forbindelse med den oprindelige undersøgelse:

- 1) »Duty Entitlement Passbook Scheme« (DEPB) (toldgodtgørelsesordning)
- 2) »Duty Free Replenishment Certificate« (DFRC) (ordningen med certifikat til toldfri genanskaffelse af råmaterialer)/»Duty Free Imports Authorisation« (DFIA) (ordningen med tilladelse til toldfri indførsel)
- 3) »Export Promotion Capital Goods Scheme« (EPCG) (eksportfremmeordning for kapitalgoder)
- 4) »Advance License Scheme« (ALS)/»Advance Authorisation Scheme« (AAS) (ordningen med forhåndslicens/attest til forudgående tilladelse).
- 5) »Export Processing Zones/Export Oriented Units« (eksportforarbejdningszoner/eksportorienterede virksomheder)
- 6) »Income Tax Exemption Scheme« (ITES) (indkomstskattefritagelsesordning).

Støtteordninger, der blev undersøgt i forbindelse med den oprindelige undersøgelse:

- 7) »Duty Drawback Scheme« (toldgodtgørelsesordning)

- 8) »Technology Upgradation Fund Scheme« (TUFS) (ordning med støtte til teknologisk opgradering)

- 9) »Export Credit Scheme« (pre-shipment and post-shipment) (ECS) (eksportkreditordning (før og efter forsendelse)).

- (21) De ovennævnte ordninger 1) til 5) er baseret på »Foreign Trade (Development and Regulation) Act 1992 (no. 22 of 1992)« (i det følgende benævnt »loven om udlandshandel«), der trådte i kraft den 7. august 1992. Ved loven om udlandshandel bemyndiges GOI til at udstede bekendtgørelser vedrørende eksport- og importpolitikken. Disse bekendtgørelser opføres i »Export and Import Policy«-dokumenter, der udstedes af Handelsministeriet hvert femte år og regelmæssigt ajourføres. Et af disse dokumenter er relevant for undersøgelsesperioden i den foreliggende sag, nemlig femårsplanen for perioden 1. september 2004 til 31. marts 2009 (i det følgende benævnt »EXIM-policy 2004-09«). Desuden fastlægger GOI også de procedurer, der styrer eksport- og importpolitikken for 2004-09 i den såkaldte »Handbook of Procedures — 1 September 2004 to 31 March 2009, Volume I« (»HOP I 04-09«). Procedurehåndbogen ajourføres også regelmæssigt.

- (22) Indkomstskattefritagelsesordningen er baseret på »Income Tax Act of 1961« (»indkomstskatteloven af 1961«), som ændres årligt ved »Finance Act« (»finansloven«).

- (23) »Duty Drawback Scheme« (toldgodtgørelsesordning) er baseret på Section 75 i Customs Act 1962, Section 37(2)(xvi) i Excise Act 1944 og Section 93A og 94 i Finance Act 1994. Det drejer sig om en ny ordning, der ikke er blevet undersøgt før.

- (24) »Technology Upgradation Fund Scheme« (ordning med støtte til teknologisk opgradering) er baseret på en resolution fra tekstilministeriet under den indiske regering, som blev offentliggjort i Official Gazette of India Extraordinary Part I Section I af 31. marts 1999. Det drejer sig om en ny ordning, der ikke er blevet undersøgt før.

- (25) Eksportkreditordningen er baseret på section 21 og 35A i Banking Regulation Act 1949 (»bankloven af 1949«), der tillader Reserve Bank of India (»RBI«) at vejlede forretningsbanker på eksportkreditområdet.

- (26) I overensstemmelse med grundforordningens artikel 11, stk. 10, indbød Kommissionen GOI til yderligere konsultationer vedrørende såvel ændrede som uændrede ordninger samt de ordninger, der ikke tidligere var blevet undersøgt, med henblik på at klarlægge de faktiske omstændigheder for ordningerne og nå til en gensidigt tilfredsstillende løsning. Da der efter disse konsultationer ikke forelå en gensidigt acceptabel løsning med hensyn til disse ordninger, medtog Kommissionen alle ordningerne i undersøgelsen af spørgsmålet om subsidiering.

3.2. De specifikke ordninger

3.2.1. »Duty Entitlement Passbook Scheme« (DEPB) (toldgodtgørelsesordning)

3.2.1.1. Retsgrundlag

- (27) DEPB-ordningen er detaljeret beskrevet i stk. 4.3 i EXIM-policy 04-09 og i kapitel 4 i HOP I 04-09.

3.2.1.2. Støtteberettigelse

- (28) Alle producent-eksportører og forhandler-eksportører er berettigede til denne ordning.

3.2.1.3. Praktisk gennemførelse

- (29) En støtteberettiget eksportør kan anmode om DEPB-kreditter, der beregnes som en procentdel af værdien af de varer, der eksporteres i henhold til denne ordning. De indiske myndigheder har fastsat sådanne DEPB-satser for de fleste varer, herunder den pågældende vare. De fastsættes på grundlag af Standard Input/Output-normer (SION-normer) under hensyntagen til det formodede indhold af importerede råmaterialer i eksportvaren og tolden på disse importerede råmaterialer, uanset om der rent faktisk er betalt importafgift eller ej.

- (30) For at være berettiget til fordelene under denne ordning skal en virksomhed foretage eksport. Eksportøren skal på tidspunktet for eksporten over for de indiske myndigheder erklære, at eksporten finder sted inden for rammerne af DEPB. For at varerne kan blive eksporteret, udsteder de indiske toldmyndigheder et eksportforsendelsesdokument under forsendelsesproceduren. I dette dokument fastsættes størrelsen på den DEPB-kredit, der kan ydes for den pågældende eksport, og eksportøren er således informeret om, hvilke fordele der kan opnås.

- (31) Når først toldmyndighederne har udstedt et eksportforsendelsesdokument, har GOI ingen beføjelser med hensyn til at indrømme en DEPB-kredit. Den DEPB-sats, der benyttes til at beregne ydelsen, er den sats, der var gældende på tidspunktet for eksportangivelsen. En usædvanlig retroaktiv stigning af DEPB-satserne fandt sted i undersøgelsesperioden, således at DEPB-ydelsen for eksport steg fra 1. april 2007 til 12. juli 2008. Det er imidlertid ikke muligt at antage, at et retroaktivt fald i DEPB-satserne ville kunne finde sted i overensstemmelse med retssikkerhedsprincippet. Det kan derfor konkluderes, at GOI's muligheder for retroaktivt at ændre ydelseniveauet er begrænsede.

- (32) DEPB-kreditter er frit omsættelige og er gyldige i en periode på 12 måneder fra udstedelsesdatoen. Sådanne

kreditter kan benyttes til at betale told på senere import af enhver vare, der kan indføres uden restriktioner, undtagen kapitalgoder. Varer, der er indført ved anvendelse af sådanne kreditter, kan sælges på hjemmemarkedet (pålægges omsætningsafgift) eller anvendes på anden måde.

- (33) Ansøgninger om DEPB-kredit registreres elektronisk og kan dække et ubegrænset antal eksporttransaktioner. Der er reelt ingen faste frister for at ansøge om DEPB-kreditter. Det elektroniske system til administration af DEPB-ordningen udelukker ikke automatisk de eksporttransaktioner, der falder uden for de i kapitel 4.47 HOP I 04-09 anførte ansøgningsperioder. Det fremgår desuden tydeligt af kapitel 9.3 HOP I 04-09, at ansøgninger, der modtages efter ansøgningsfristerne, altid kan komme i betragtning mod betaling af et mindre sanktionsbeløb (10 % af ydelsen).

- (34) Mens DEPB-satserne for eksport af den pågældende vare i undersøgelsesperioden for den oprindelige undersøgelse var på 8 %, var de i begyndelsen af undersøgelsesperioden kun på 3,7 %, men blev i løbet af undersøgelsesperioden justeret til 6,7 % (12. juli 2007) og helt ekstraordinært tilbagedateret, således at eksporttransaktioner siden 1. april 2007 blev omfattet.

3.2.1.4. Bemærkninger

- (35) Den indiske regering og Texprocil hævdede, at der ikke blev eftergivet et for stort beløb i forbindelse med anvendelsen af DEPB-ordningen, og hævdede, at ordningen derfor ikke var udligningsberettiget. Denne påstand afvises på baggrund af, at det i betragtning 38 blev konkluderet, at denne ordning ikke kan betragtes som en tilladt toldgodtgørelsesordning eller substitutionsgodtgørelsesordning i henhold til grundforordningens artikel 2, stk. 1, litra a), nr. ii), og bilag I, punkt i), og bilag II og III til grundforordningen. Følgelig er det samlede toldbeløb, som der var blevet givet afkald på, udligningsberettiget.

3.2.1.5. Konklusion

- (36) DEPB-ordningen tilvejebringer subsidier i henhold til grundforordningens artikel 2, stk. 1, litra a), nr. ii), og artikel 2, stk. 2. En DEPB-kredit er et finansielt bidrag fra GOI, da kreditten senere vil blive benyttet til at udligne importafgifter, hvorved GOI giver afkald på toldindtægter, den ellers ville have fået. Desuden medfører DEPB-kreditten en fordel for eksportøren, fordi virksomhedens likviditet forbedres.

- (37) Endvidere er DEPB retligt betinget af eksportresultater, og ordningen anses derfor for specifik og udligningsberettiget i henhold til grundforordningens artikel 3, stk. 4, litra a).
- (38) Ordningen kan ikke betragtes som en tilladt toldgodtgørelsesordning eller substitutionsgodtgørelsesordning i henhold til grundforordningens artikel 2, stk. 1, litra a), nr. ii). Den overholder ikke de strenge regler, der er fastsat i bilag I, punkt i), bilag II (definition af og regler for godtgørelse) og bilag III (definition af og regler for substitutionsgodtgørelse) til grundforordningen. En eksportør er ikke forpligtet til rent faktisk at forbruge de toldfrit importerede varer i produktionsprocessen, og kreditbeløbet beregnes ikke i forhold til de råmaterialer, der faktisk er benyttet. Desuden forefindes der ingen ordning eller procedure, der skal fastslå, hvilke råmaterialer der forbruges ved fremstillingen af den eksporterede vare, eller om der har været tale om for stor betaling af importafgifter, jf. bilag I, punkt i), og bilag II og III til grundforordningen. Endelig er eksportører berettiget til DEPB-ydelserne, uanset om de importerer produktionsfaktorer. For at opnå fordelene er det tilstrækkeligt for en eksportør blot at eksportere varer uden at påvise, at noget råmateriale var importeret. Selv eksportører, der køber alle deres råmaterialer lokalt og ikke importerer varer, der kan benyttes som råmaterialer, er således stadig berettigede til DEPB-ydelser.
- 3.2.1.6. Beregning af subsidiebeløbet
- (39) I overensstemmelse med grundforordningens artikel 2, stk. 2, og artikel 5 beregnes det udligningsberettigede subsidiebeløb udtrykt ved den fordel, som det konstateredes, at modtageren havde opnået i undersøgelsesperioden. I denne forbindelse konstateredes det, at modtageren opnår fordelene på det tidspunkt, hvor der foretages en eksporttransaktion i henhold til denne ordning. På dette tidspunkt er det sandsynligt, at den indiske regering giver afkald på tolden, hvilket udgør et finansielt bidrag i henhold til grundforordningens artikel 2, stk. 1, litra a), nr. ii). Når først toldmyndighederne har udstedt et eksportforsendelsesdokument, der bl.a. viser størrelsen på den DEPB-kredit, der ydes for den pågældende eksporttransaktion, har den indiske regering ingen beføjelser med hensyn til at indrømme subsidiet. Desuden har de samarbejdsvillige eksporterende producenter bogført DEPBS-kreditterne som indtægter efter periodiseringsprincippet på tidspunktet for eksporttransaktionen.
- (40) For at tage hensyn til virkningerne af satsernes retroaktive stigning blev værdien af de DEPB-kreditter, som blev bogført for eksporttransaktioner mellem 1. april og 12. juli 2007, øget, hvor det var nødvendigt, da de reelle fordele, som virksomhederne er berettiget til ved modtagelse af kreditten fra GOI, er højere end formelt meddelt på tidspunktet for eksporten.
- (41) Gebyrer, som var nødvendige for at opnå subsidiet, blev i overensstemmelse med grundforordningens artikel 7, stk. 1, litra a), fratrukket kreditterne, og resultatet heraf var subsidiebeløbet. Dette subsidiebeløb er i overensstemmelse med grundforordningens artikel 7, stk. 2, blevet fordelt over den samlede eksportomsætning i den fornyede undersøgelsesperiode, da subsidiet er betinget af eksportresultater og ikke blev ydet i forhold til de fremstillede, producerede, udførte eller transporterede mængder.
- (42) Der blev indsendt en lang række bemærkninger til visse dele af beregningen af fordelene under DEPB-ordningen. Beregningerne blev justeret i de tilfælde, hvor det blev konstateret, at bemærkningerne var berettigede.
- (43) I modsætning til, hvad der blev fremført af nogle af de eksporterende producenter, måtte der også tages hensyn til DEPBS-kreditter i forbindelse med eksport af andre varer end den pågældende vare ved fastsættelsen af størrelsen af den udligningsberettigede DEPBS-kredit. Der er ingen forpligtelse under DEPBS, der begrænser brugen af kreditterne til toldfri import af råmaterialer knyttet til en bestemt vare. Tværtimod kan DEPBS-kreditter frit overdrages og endda sælges, og de kan benyttes til import af enhver vare, der kan indføres uden begrænsninger (råmaterialerne til den pågældende vare tilhører denne kategori), med undtagelse af kapitalgoder. Den pågældende vare kan derfor drage fordel af alle de DEPBS-kreditter, der indrømmes.
- (44) Fem virksomheder i stikprøven benyttede sig af DEPB-ordningen i løbet af undersøgelsesperioden med subsidie-marginer på mellem 0,15 % og 3,96 %.
- 3.2.2. »Duty Free Imports Authorisation« (DFIA) (ordning med tilladelse til toldfri indførsel)/»Duty Free Replenishment Certificate« (DFRC) (ordning med certifikat til toldfri genanskaffelse af råmaterialer)
- 3.2.2.1. Retsgrundlag
- (45) DFIA-ordningen er nærmere beskrevet i kapitel 4 i EXIM-policy 04-09 og i kapitel 4 i HOP I 04-09. Ordningen blev indført den 1. maj 2006 og erstattede DFRC-ordningen, der blev udlignet ved den oprindelige forordning.
- 3.2.2.2. Støtteberettigelse
- (46) DFRC udstedes til en forhandler-eksportør eller producent-eksportør for importen af råmaterialer, der benyttes til fremstilling af varer til eksport uden betaling af den gældende grundlæggende told og eventuelt særlig tillægstold, uddannelsesbidrag, antidumpingtold og beskyttelsestold.

3.2.2.3. Praktisk gennemførelse

- (47) DFIA-ordningen finder anvendelse før og efter eksporten, hvilket giver mulighed for import af de kategorier af varer, der er fastsat i overensstemmelse med SION-normerne, men som i tilfælde af omsættelige DFIA ikke nødvendigvis skal anvendes til fremstilling af den eksporterede vare.
- (48) DFIA-ordningen omfatter kun import af råvarer, som er anført i SION. Importtilladelsen er begrænset til den mængde og værdi, der er anført i SION, men kan dog efter anmodning revideres af de regionale myndigheder.
- (49) Eksportforpligtelsen er underlagt kravet om en minimal værdiforøgelse på 20 %. Eksporten kan finde stede i afventning af DFIA-tilladelsen, og importtilladelsen fastsættes i så fald i forhold til den forventede eksport.
- (50) Når eksportforpligtelsen af opfyldt, kan eksportøren anmode om omsætning af DFIA-tilladelsen, hvilket i praksis er ensbetydende med en tilladelse til at sælge tilladelsen til toldfri import på markedet.

3.2.2.4. Bemærkninger

- (51) Den indiske regering og Texprocil hævdede, at DFRC er en legitim substitutionsgodtgørelsesordning, da ordningen gør det muligt at genanskaffe råmaterialer, der er benyttet i den eksporterede vare, og at den anses for at være rimelig, effektiv og baseret på almindelig anerkendt forretningspraksis i Indien. Da mængden, kvaliteten, de tekniske egenskaber og specifikationerne svarer til det, der gælder for de råmaterialer, som er benyttet i den eksporterede vare, er ordningen efter den indiske regerings og Texprocils opfattelse tilladt i henhold til aftalen om subsidier og udligningsforanstaltninger. Den indiske regering og Texprocil fremførte også, at når det vurderes, om ordningen er en legitim substitutionsgodtgørelsesordning, er det relevante kriterium de varer, der importeres, og ikke, hvem der foretager importen. Det blev endvidere fremført, at fra regeringens side ydes der ingen yderligere fordele. Det blev fremført, at ordningen derfor ikke var udligningsberettiget. Der blev ikke forelagt nye beviser til støtte for disse påstande, og påstandene afvises derfor på baggrund af, at det i betragtning 52-55 blev konkluderet, at ingen af underordningerne kan betragtes som tilladte toldgodtgørelsesordninger eller substitutionsgodtgørelsesordninger i henhold til grundforordningens artikel 2, stk. 1, litra a), nr. ii), og bilag I, punkt i), og bilag II og III til grundforordningen. Følgelig er hele det pågældende beløb udligningsberettiget.

3.2.2.5. Konklusion

- (52) Selv om der er visse forskelle i anvendelsen af den nye DFIA-ordning i forhold til den tidligere udlignede DFRC-

ordning, skal den nye DFIA-ordning betragtes som en fortsættelse af DFRC-ordningen, fordi den viderefører de væsentligste elementer af DFRC-ordningen.

- (53) Både DFRC og DFIA er subsidier i den i grundforordningens artikel 2, stk. 1, litra a), nr. i) og ii), og artikel 2, stk. 2, anvendte betydning, dvs. et finansielt bidrag i form af et tilskud. De indebærer en direkte overførsel af midler, da de kan sælges og konverteres til kontanter eller anvendes til at udligne importafgifter, således at GOI må give afkald på en indtægt. Desuden medfører DFRC- og DFIA-ordningen en fordel for eksportører, fordi deres likviditet forbedres.
- (54) Både DFRC og DFIA er retligt betingede af eksportresultater og anses derfor for at være specifikke og udligningsberettigede i henhold til grundforordningens artikel 3, stk. 4, litra a).
- (55) Desuden kan ingen af ordningerne betragtes som tilladte toldgodtgørelsesordninger eller substitutionsgodtgørelsesordninger, jf. grundforordningens artikel 2, stk. 1, litra a), nr. ii). De overholder ikke de strenge regler i grundforordningens bilag I, punkt i), bilag II (definition af og regler for godtgørelse) og bilag III (definition af og regler for substitutionsgodtgørelse). Heraf fremgår følgende: i) de giver mulighed for efterfølgende refusion eller godtgørelse af importafgifter på råmaterialer, der forbruges ved fremstillingen af en anden vare, ii) der forefindes ingen ordning eller procedure med henblik på at fastslå, hvilke råmaterialer der forbruges ved fremstillingen af den eksporterede vare, eller om der har været tale om for stor betaling af importafgifter, jf. bilag I, punkt i), og bilag II og III til grundforordningen, og iii) muligheden for overførsel af certifikater/tilladelser medfører, at en eksportør, der bevilges en DFRC eller en DFIA, ikke er forpligtet til at anvende det pågældende certifikat til import af råvarer.

3.2.2.6. Beregning af subsidiebeløbet

- (56) Det er med henblik på fastsættelsen af ydelsen blevet taget i betragtning, at DFRC- og DFIA-licenser i modsætning til DEPB-licenser ikke har nogen nominel værdi eller kreditværdi. Licensen angiver den samlede mængde af tilladte råvarer, der kan importeres, og den maksimale samlede CIF-værdi af denne import. Ydelsen er således ikke kendt på eksporttidspunktet, og den kan først bestemmes og bogføres, når licensen anvendes til import eller sælges.
- (57) Når licenserne blev anvendt til import, blev ydelsen for virksomhederne således beregnet på grundlag af den importtold, som der var givet afkald på. Når licenserne blev overført (solgt), blev ydelsen beregnet på grundlag af indtægten af salget i undersøgelsesperioden.

- (58) Det fremgik af undersøgelsen, at fem virksomheder, der eksporterede under DFRC- og/eller DFIA-ordningen, søgte deres tilladelser/certifikater til en tredjepart.
- (59) En eksporterende producent gjorde gældende, at han havde anvendt en af sine DFI-tilladelser som en substitutionsgodtgørelse, og at han ikke var blevet eftergivet et for stort beløb i importtold uden den pågældende licens. Det fremgik af undersøgelsen, at import- og eksportmængderne under den pågældende licens ikke var opbrugt, og at licensen endnu ikke var afsluttet og kontrolleret i henhold til de gældende EXIM-regler. Det blev derfor under hensyntagen til konklusionerne i betragtning 55 konkluderet, at virksomheden ikke kunne dokumentere, at der ikke var forekommet en for stor eftergivelse under den pågældende licens. Det samlede toldbeløb, der blev sparet i forbindelse med importen under denne licens, betragtes således som et subsidie, og påstanden blev derfor afvist.
- (60) Gebyrer, som var nødvendige for at opnå subsidiet, blev i overensstemmelse med grundforordningens artikel 7, stk. 1, litra a), fratrukket kreditterne, når en berettiget anmodning herom blev fremsat, og resultatet heraf var subsidiebeløbet. Dette subsidiebeløb er i overensstemmelse med grundforordningens artikel 7, stk. 2, blevet fordelt over den samlede eksportomsætning i den fornyede undersøgelsesperiode, da subsidiet er betinget af eksportresultater og ikke blev ydet i forhold til de fremstillede, producerede, udførte eller transportererede mængder.
- (61) Der blev indsendt en række bemærkninger til visse dele af beregningen af fordelene under DFRC-ordningen/DFIA-ordningen. Beregningerne blev justeret i de tilfælde, hvor det blev konstateret, at bemærkningerne var berettigede.
- (62) I modsætning til, hvad der blev fremført af nogle af de eksporterende producenter, måtte der også tages hensyn til DFRC-kreditter/DFIA-kreditter i forbindelse med eksport af andre varer end den pågældende vare ved fastsættelsen af størrelsen af den udligningsberettigede fordel. Der er ingen forpligtelse under DFRC/DFIA, der begrænser brugen af kreditterne til toldfri import af råmaterialer knyttet til en bestemt vare. Tværtimod kan DFRC-kreditter/DFIA-kreditter frit overdrages og endda sælges, og de kan benyttes til import af enhver vare, der kan indføres uden begrænsninger (råmaterialerne til den pågældende vare tilhører denne kategori), med undtagelse af kapitalgoder. Den pågældende vare kan derfor drage fordel af alle de DFRC-fordele/DFIA-fordele, der indrømmes.
- (63) Fire virksomheder i stikprøven benyttede sig af disse ordninger i løbet af undersøgelsesperioden med subsidiegener på mellem 0,09 % og 2,03 %.
- 3.2.3. »Export Promotion Capital Goods Scheme« (EPCG) (eksportfremmeordning for kapitalgoder)
- 3.2.3.1. Retsgrundlag
- (64) EPCG-ordningen er beskrevet nærmere i kapitel 5 i EXIM-policy 04-09 og i kapitel 5 i HOP I 04-09.
- 3.2.3.2. Støtteberettigelse
- (65) Denne ordning kan benyttes af producent-eksportører, forhandler-eksportører forbundet med støtteproducenter samt leverandører af tjenesteydelser.
- 3.2.3.3. Praktisk gennemførelse
- (66) Såfremt der foreligger en eksportforpligtelse, udsteder GOI en EPCG-licens efter ansøgning herom og mod betaling af et gebyr. Denne licens giver virksomheder lov til at importere (nye og siden april 2003 også indtil 10 år gamle brugte) kapitalgoder til nedsat told. Indtil den 31. marts 2000 blev der anvendt en reel toldsats på 11 % (inklusive et tillæg på 10 %), mens højværdiimportvarer var pålagt en nultold. Siden april 2000 har ordningen betydet, at der anvendes en reduceret importtoldsats på 5 % på alle kapitalgoder, der indføres under ordningen. For at opfylde eksportforpligtelsen skal de importerede kapitalgoder anvendes til at fremstille en vis mængde eksportvarer inden for en bestemt periode. Den 9. maj 2008, dvs. uden for undersøgelsesperioden, meddelte GOI, at toldsatsen, der skulle betales ved indførsel under EPCG, var sænket til 3 %.
- (67) Indehaveren af EPCG-licensen kan også købe kapitalgoderne i Indien. I så fald ansøger indehaveren af EPCG-licensen om ophævelse af sin EPCG-licens. Den indiske producent af kapitalgoder, der er specificeret i ophævelsesskrivelsen, bliver berettiget til de forventede eksportfordele og kan benytte fordelene ved toldfri import af dele, der er nødvendige til fremstilling af sådanne kapitalgoder. Punktafgiften, der skal betales, når indehaveren af EPCG-licensen køber kapitalgoder på hjemmemarkedet, kan refunderes eller er fritaget. Indehaveren af EPCG-licensen er fortsat forpligtet til at opfylde sin eksportforpligtelse, der fastsættes på grundlag af den nominelle told, der spares på FOB-værdien af de indførte varer.
- 3.2.3.4. Bemærkninger
- (68) Den indiske regering hævdede, at der ikke opstår nogen fordel i tilfælde, hvor EPCG-licensindehaveren ansøger om ophævelse af EPCG-licenser og køber kapitalgoderne på hjemmemarkedet, da der ikke findes nogen form for statslig regulering, der indebærer, at sådanne indkøb fritages for punktafgift. Den indiske regering bekræftede dog også, at EPCG-licensindehaveren i visse tilfælde kunne købe kapitalgoder uden at skulle betale

punktafgift, dvs. i tilfælde hvor denne afgift ikke ville blive godtgjort under den indiske kreditordning »Central Value Added Tax« (CENVAT) (central merværdiafgiftsordning). Desuden er den indenlandske leverandør af kapitalgoder i sådanne tilfælde berettiget til skattefordele, hvilket prisen på de leverede kapitalgoder vil afspejle. Da dette er en fordel, som kun opnås ved eksport, og da EPCG-licensindehaverens eksportforpligtelse ikke ændres i tilfælde af ophævelse, anses det, at argumentet må afvises, og konklusionerne er uforandrede.

3.2.3.5. Konklusion

- (69) EPCG-ordningen tilvejebringer subsidier i henhold til grundforordningens artikel 2, stk. 1, litra a), nr. ii), og artikel 2, stk. 2. Toldnedsættelsen — eller i tilfælde af indenlandske forsyningskilder — refusionen af eller fritagelse fra afgifter — er et finansielt bidrag fra GOI, da denne indrømmelse reducerer de toldindtægter, som staten ellers ville have haft.
- (70) Desuden medfører toldnedsættelsen en fordel for eksportøren, fordi toldbesparelsen ved import forbedrer virksomhedens likviditet. I tilfælde af refusion/fritagelse fra afgifter, giver refusionen af eller fritagelsen for afgifter en fordel for eksportøren, fordi toldbesparelsen ved køb af kapitalgoder forbedrer virksomhedens likviditet.
- (71) Endvidere er EPCG-ordningen retligt betinget af eksportresultater, da licenser ikke kan opnås uden en eksportforpligtelse. Den anses derfor for at være specifik og udligningsberettiget i henhold til grundforordningens artikel 3, stk. 4, litra a).
- (72) Ordningen kan ikke betragtes som en tilladt godtgørelsesordning for indirekte flerledsavgifter eller en tilladt toldgodtgørelsesordning eller substitutionsgodtgørelsesordning i henhold til grundforordningens artikel 2, stk. 1, litra a), nr. ii). Kapitalgoder er ikke omfattet af anvendelsesområdet for sådanne tilladte ordninger som fastsat i bilag I, punkt h) og i), i grundforordningen), da de ikke forbruges ved produktionen af de eksporterede varer. Det skal i tilfælde af fritagelse for indirekte flerledsavgifter bemærkes, at eksportørerne ikke ville være berettigede til den samme fritagelse, hvis de ikke var bundet af eksportforpligtelsen.

3.2.3.6. Beregning af subsidiebeløbet

- (73) Subsidiebeløbet blev i overensstemmelse med grundforordningens artikel 7, stk. 3, beregnet på grundlag af den ikke betalte told på importerede kapitalgoder eller den ubetalte/refunderede told på varer købt på hjemmemarkedet, fordelt over en periode, der afspejler den normale afskrivningsperiode for sådanne kapitalgoder. Efter fast praksis er det således beregnede beløb for undersøgelsesperioden blevet justeret ved at lægge renter til for denne

periode, så der sker en afspejling af den fulde værdi af fordelene over tid. Markedsrenten i undersøgelsesperioden i Indien blev anset for passende til dette formål. Gebyrer, som er nødvendige for at opnå subsidiet, blev i overensstemmelse med grundforordningens artikel 7, stk. 1, litra a), fratrukket dette beløb, og resultatet heraf var subsidiebeløbet. Dette subsidiebeløb er i overensstemmelse med grundforordningens artikel 7, stk. 2 og 3, blevet fordelt over eksportomsætningen i undersøgelsesperioden, da subsidiet er betinget af eksportresultater og ikke blev ydet i forhold til de fremstillede, producerede, udførte eller transporterede mængder.

- (74) Der blev indsendt en række bemærkninger til visse dele af beregningen af fordelene under EPCG-ordningen. Beregningerne blev justeret i de tilfælde, hvor det blev konstateret, at bemærkningerne var berettigede.
- (75) I modsætning til, hvad der blev fremført af nogle af de eksporterende producenter, måtte der også tages hensyn til EPCG-fordelen i forbindelse med eksport af andre varer end den pågældende vare ved fastsættelsen af størrelsen af den udligningsberettigede fordel. Der er ingen forpligtelse under EPCG, der begrænser brugen af fordelene til toldfri import af råmaterialer knyttet til en bestemt vare. Den pågældende vare kan derfor drage fordel af alle de EPCG-fordele, der indrømmes.
- (76) Fire virksomheder i stikprøven benyttede sig af denne ordning i undersøgelsesperioden med subsidiemargener på op til 1,45 %, idet ydelsen for en af virksomhederne blev anset for at være ubetydelig.

3.2.4. »Advance License Scheme« (ALS)/»Advance Authorisation Scheme« (AAS) (ordningen med forhåndslicens/attest til forudgående tilladelse)

3.2.4.1. Retsgrundlag

- (77) Ordningen er beskrevet nærmere i stk. 4.1.1 til 4.1.14 i EXIM-policy 04-09 og i kapitel 4.1 til 4.30 i HOP I 04-09. Denne ordning blev kaldt »Advance Licence Scheme« under den seneste fornyede undersøgelse, som førte til indførelsen af den endelige udligningstold, som gælder på nuværende tidspunkt.

3.2.4.2. Støtteberettigelse

- (78) AAS består af seks underordninger, der er beskrevet nærmere i betragtning 79. Disse underordninger er bl.a. forskellige med hensyn til støtteberettigelse. Producent-eksportører og forhandler-eksportører, der er »forbundet« med støttende producenter, er berettiget til støtte efter AAS-ordningerne vedrørende fysisk eksport og årligt behov. Producent-eksportører, der leverer til den endelige eksportør, er støtteberettiget efter AAS-ordningen for

mellemløbere. Hovedleverandører, der leverer til kategorier »ligestillet med eksport« som nævnt i stk. 8.2 i EXIM-policy 04-09, såsom leverandører til eksportorienterede virksomheder, er berettigede til AAS-ordningen for transaktioner ligestillet med eksport. Mellemløbere til producent-eksportører er berettigede til eksportligestillingsfordele i henhold til underordningerne for attester til forudgående frigivelse (»Advance Release Orders« eller »ARO«) og løbende indenlandsk remburs.

3.2.4.3. Praktisk gennemførelse

(79) Forhåndsautorisationer kan udstedes for:

Fysisk eksport: Dette er den vigtigste underordning. Den gør det muligt toldfrit at importere råmaterialer til fremstilling af en specifik færdig eksportvare. »Fysisk« betyder i denne forbindelse, at eksportvaren skal forlade indisk område. Tilladelsen til import og forpligtelsen til eksport (herunder eksportvarens type) er specificeret i licensen.

Årligt behov: En sådan autorisation er ikke knyttet til en bestemt eksportvare, men til en bredere varegruppe (f.eks. kemiske og dermed forbundne produkter). Licensindehaveren kan — op til en bestemt værditærskel, der fastsættes efter tidligere eksportresultater — toldfrit importere ethvert råmateriale, der skal benyttes til fremstilling af enhver vare, der henhører under den relevante varegruppe. Han kan vælge at eksportere enhver færdig vare i varegruppen, hvor sådanne toldfri materialer er anvendt.

Mellemløbere: Denne underordning omfatter tilfælde, hvor to producenter har til hensigt at fremstille en enkelt eksportvare og stå for hver sin del af produktionsprocessen. Producent-eksportøren fremstiller mellemproduktet. Den pågældende kan toldfrit importere råmaterialer og kan til dette formål opnå en forhåndslicens for mellemløbere. Den endelige eksportør færdiggør produktionen og er forpligtet til at eksportere den færdige vare.

Transaktioner ligestillet med eksport: Denne underordning gør det muligt for en hovedleverandør toldfrit at importere råmaterialer, som er nødvendige for produktionen af varer, der skal sælges i »transaktioner ligestillet med eksport« til de kundekategorier, der er anført i stk. 8.2.b) til f), g), i) og j) i EXIM policy 04-09. Ifølge GOI forstås der ved transaktioner ligestillet med eksport transaktioner, hvor de leverede varer ikke forlader landet. En række kategorier af leverancer anses for at være transaktioner ligestillet med eksport, forudsat at varerne er fremstillet i Indien, f.eks. leverancer af varer til eksportorienterede virksomheder eller til virksomheder i særlige økonomiske zoner.

ARO: En indehaver af en forhåndslicens (AAS), der ønsker at købe råmaterialerne fra indenlandske kilder i stedet for at importere dem direkte, kan vælge at købe dem ved at anvende attester til forudgående frigivelse (ARO). I sådanne tilfælde godkendes forhåndslicenserne som attester til forudgående frigivelse og påtegnes til

fordel for den indenlandske leverandør ved levering af de derpå anførte varer. Påtegningen af attesten til forudgående frigivelse giver den indenlandske leverandør ret til de fordele, der indrømmes transaktioner ligestillet med eksport, jf. stk. 8.3 i EXIM-policy 04-09 (dvs. forhåndsautorisation for mellemløbere/transaktioner ligestillet med eksport, eksportrestitutions og tilbagebetaling af endelige forbrugsafgifter). ARO-mekanismen yder refusion af skatter og afgifter til leverandøren, i stedet for at disse beløb tilbagebetales til den endelige eksportør i form af godtgørelse eller refusion af told. Skatter og afgifter kan refunderes for både lokale og importerede råmaterialer.

Løbende indenlandsk remburs: Denne underordning dækker også indenlandske leverancer til en indehaver af en forhåndsautorisation. Indehaveren af en forhåndsautorisation kan henvende sig til en bank for at åbne en indenlandsk remburs til fordel for en indenlandsk leverandør. Banken ugyldiggør autorisationen til direkte import for den værdi og de varemængder, der købes i landet i stedet for at blive importeret. Den indenlandske leverandør vil være berettiget til de fordele, der indrømmes transaktioner ligestillet med eksport, jf. stk. 8.3 i EXIM-policy 04-09 (dvs. forhåndsautorisation for mellemløbere/transaktioner ligestillet med eksport, eksportrestitutions og tilbagebetaling af endelige forbrugsafgifter).

(80) Det blev fastslået, at den eksportør, der samarbejdede i undersøgelsesperioden, kun opnåede indrømmelser i henhold til to underordninger i forbindelse med den pågældende vare, nemlig i) ALS/AAS for fysisk eksport og ii) ALS for mellemløbere. Det er derfor ikke nødvendigt at undersøge, om de resterende uudnyttede underordninger er udligningsberettigede.

(81) Efter indførelsen af den endelige udligningstold, som gælder på nuværende tidspunkt, har GOI modificeret den verifikationsordning, der anvendes på forhåndsautorisationsordningen (ALS/AAS). Det betyder, at en indehaver af en forhåndsautorisation af hensyn til GOI's kontrol er retligt forpligtet til at føre »korrekt og behørigt regnskab over forbrug og anvendelse af toldfrit importerede varer/varer købt på hjemmemarkedet« i et nærmere angivet format (kapitel 4.26, 4.30 og tillæg 23 til HOP I 04-09), dvs. et register over det faktiske forbrug. Dette regnskab skal revideres af en ekstern statsautoriseret revisor, som udsteder en attest om, at de foreskrevne regnskaber og relevante bogføringer er undersøgt, og at de oplysninger, der er afgivet i henhold til tillæg 23, er sande og korrekte i enhver henseende. Dog gælder disse bestemmelser kun for forhåndsautorisationer udstedt den 13. maj 2005 eller senere. Indehavere af forhåndsautorisationer eller forhåndslicenser udstedt før denne dato skal følge de tidligere gældende verifikationsbestemmelser, dvs. føre korrekt og behørigt regnskab over forbrug i henhold til licens og anvendelse af importerede varer i det i bilag 18 specificerede format (kapitel 4.30 og tillæg 18 til HOP I 02-07).

(82) For så vidt angår de underordninger, der er anvendt af den eneste samarbejdende eksporterende producent i undersøgelsesperioden, dvs. fysisk eksport og transaktioner ligestillet med eksport, fastsætter GOI den mængde og værdi, som importtilladelsen og eksportforpligtelsen vedrører, og dette fremgår af autorisationen. Desuden skal de tilsvarende transaktioner bekræftes på licensen af den indiske stats embedsmænd på import- og eksporttidspunktet. Den mængde import, der er tilladt i henhold til denne ordning, fastsættes af GOI på grundlag af såkaldte standard input/output-normer («SION»). Der er fastsat sådanne normer for de fleste varer (herunder den pågældende vare), og de er offentliggjort i HOP II 04-09.

(83) Importerede råmaterialer kan ikke afhændes og skal anvendes til at fremstille den færdige eksportvare. Eksportforpligtelsen skal opfyldes inden for en fastsat frist efter udstedelsen af licensen (24 måneder med mulighed for to forlængelser på hver 6 måneder).

3.2.4.4. Bemærkninger

(84) Den indiske regering hævdede, at den havde et ordentligt verifikationssystem for ordningen i henhold til tillæg 23 til HOP I 04-09, og at der ikke blev eftergivet et for stort beløb i forbindelse med anvendelsen af ALS-ordningen/AAS-ordningen. Det blev fremført, at ordningen derfor ikke var udligningsberettiget. Der blev ikke forelagt nye beviser til støtte for disse påstande, og påstanden afvises derfor på baggrund af, at det blev konkluderet, at ingen af underordningerne kan betragtes som tilladte toldgodtgørelsesordninger eller substitutionsgodtgørelsesordninger i henhold til grundforordningens artikel 2, stk. 1, litra a), nr. ii), og bilag II og III til grundforordningen, fordi der ikke fandtes et ordentligt verifikationssystem.

(85) I henhold til bilag II, del II, punkt 5, og bilag III, del II, punkt 3, i grundforordningen, kan det, hvis det konstateres, at der ikke foreligger et sådant system, desuden kræves, at eksportlandet foretager en yderligere undersøgelse med henblik på at fastslå, om der har været tale om for store betalinger. Da der ikke blev foretaget en sådan undersøgelse før kontrolbesøget, og det ikke blev bevist, at der ikke var tale om for store betalinger, afvises påstandene.

3.2.4.5. Konklusion

(86) Fritagelsen for importafgifter er et subsidie i henhold til grundforordningens artikel 2, stk. 1, litra a), nr. ii) og artikel 2, stk. 2, dvs. et finansielt bidrag fra GOI, der har medført en fordel for den undersøgte eksportør.

(87) Desuden er forhåndsautorisationer for fysisk eksport og forhåndsautorisationer for transaktioner ligestillet med

eksport retligt betinget af eksportresultater og anses derfor for at være specifikke og udligningsberettigede, jf. grundforordningens artikel 3, stk. 4, litra a). Uden en eksportforpligtelse kan en virksomhed ikke opnå fordele i henhold til disse ordninger.

(88) Ingen af de to underordninger, der blev benyttet i den aktuelle sag, kan betragtes som tilladte toldgodtgørelsesordninger eller substitutionsgodtgørelsesordninger i henhold til grundforordningens artikel 2, stk. 1, litra a), nr. ii). De overholder ikke de strenge regler i grundforordningens bilag I, punkt i), bilag II (definition af og regler for godtgørelse) og bilag III (definition af og regler for substitutionsgodtgørelse).

(89) Hvad angår den eksporterende producent, der anvendte forhåndsautorisationer for transaktioner, fremgik det af undersøgelsen, at det nye verifikationssystem som er fastsat af de indiske myndigheder, ikke var blevet afprøvet i praksis, eftersom licenserne ikke var blevet afsluttet på verifikationstidspunktet, hvorfor det ikke var blevet kontrolleret i henhold til EXIM-reglerne. Virksomheden kunne derfor ikke dokumentere, at der ikke var sket en for stor eftergivelse under den pågældende licens. Det samlede toldbeløb, der blev sparet i forbindelse med importen under denne licens, betragtes således som et subsidie.

(90) GOI anvendte ikke sin verifikationsordning eller -procedure til effektivt at bekræfte, hvorvidt der blev forbrugt råmaterialer ved fremstillingen af den eksporterede vare og i hvilke mængder (bilag II, del II, punkt 4, i grundforordningen samt for substitutionsgodtgørelsesordninger bilag III, del II, punkt 2, i grundforordningen). SION'erne kan ikke betegnes som en verifikationsordning for faktisk forbrug, eftersom materialer importeret toldfrit i henhold til autorisationer/licenser med forskellige SION'er er blandet sammen i produktionsprocessen for en eksportvare. Denne type proces sætter ikke GOI i stand til med tilstrækkelig præcision at verificere, hvilke mængder råmaterialer der er forbrugt i forbindelse med produktionen til eksport, og med hvilken SION-standard de skal sammenlignes.

(91) Endvidere foretog GOI ikke eller har endnu ikke fuldført en effektiv kontrol på grundlag af et korrekt register over det faktiske forbrug. GOI foretog desuden heller ikke nogen yderligere undersøgelse på grundlag af de faktisk involverede råmaterialer, selv om dette normalt ville være nødvendigt, når der ikke fandtes en effektiv kontrolordning (grundforordningens bilag II, del II, punkt 5, og bilag III, del II, punkt 3).

(92) Disse to underordninger er derfor udligningsberettigede.

3.2.4.6. Beregning af subsidiebeløbet

(93) Da der ikke er tale om tilladte toldgodtgørelsesordninger eller substitutionsgodtgørelsesordninger, er den udligningsberettigede fordel eftergivelsen af den samlede importafgift, der normalt skal betales ved import af råmaterialer. I denne henseende skal det bemærkes, at det ikke er fastsat i grundforordningen, at kun eftergivelse af overskydende afgifter kan udlignes. Ifølge grundforordningens artikel 2, stk. 1, litra a), nr. ii), og dens bilag I, punkt i), kan der kun foretages udligning af for store eftergivne afgiftsbeløb, hvis betingelserne i bilag II og III til grundforordningen er opfyldt. Disse betingelser var imidlertid ikke opfyldt i denne sag. Hvis det konstateres, at der ikke findes en passende overvågningsprocedure, finder ovennævnte undtagelse for godtgørelsesordninger således ikke anvendelse, og i stedet gælder derfor den normale regel om, at det er de ubetalte afgifter, der er givet afkald på, som skal udlignes, og ikke de beløb, som angiveligt er eftergivet for meget. Som det fremgår af bilag II, del II, og bilag III, del II, til grundforordningen, påhviler det ikke undersøgelsesmyndigheden at beregne sådanne eftergivelser af for store beløb. Tværtimod skal den ifølge grundforordningens artikel 2, stk. 1, litra a), nr. ii), kun fastslå, at der foreligger tilstrækkelige beviser for, at det verifikations-system, der angiveligt anvendes, ikke er hensigtsmæssigt.

(94) Subsidiebeløbene blev beregnet på grundlag af de importafgifter, som der var givet afkald på (basistold og særlig tillægstold) for de varer, der var importeret i henhold til de to underordninger, som blev benyttet for den pågældende vare i undersøgelsesperioden. I overensstemmelse med grundforordningens artikel 7, stk. 1, litra a), blev de gebyrer, som var nødvendige for at opnå subsidiet, fratrukket subsidiebeløbet, når der blev fremsat berettigede krav herom. Dette subsidiebeløb er i overensstemmelse med grundforordningens artikel 7, stk. 2, blevet fordelt over eksportomsætningen for den pågældende vare i undersøgelsesperioden, da subsidiet er betinget af eksportresultater og ikke blev ydet i forhold til de fremstillede, eksporterede eller transporterede mængder.

(95) Der blev indsendt en række bemærkninger til visse dele af beregningen af fordelene under ALS-ordningen/AAS-ordningen. Beregningerne blev justeret i de tilfælde, hvor det blev konstateret, at disse bemærkninger var berettigede.

(96) I modsætning til, hvad der blev fremført af nogle af de eksporterende producenter, måtte der også tages hensyn til ALS-fordelen/AAS-fordelen i forbindelse med eksport af andre varer end den pågældende vare ved fastsættelsen af størrelsen af den udligningsberettigede fordel. Der er ingen forpligtelse under ALS/AAS, der begrænser brugen af fordelene til toldfri import af råmaterialer knyttet til en bestemt vare. Den pågældende vare kan derfor drage fordel af alle de ALS-fordele/AAS-fordele, der indrømmes.

(97) To virksomheder i stikprøven benyttede sig af toldgodtgørelsesordninger (ALS) eller substitutionsgodtgørelsesordninger (ASS) med en fordel i størrelsesordenen 0,17 % til 1,74 %.

3.2.5. »Export Processing Zones/Export Oriented Units« (eksportforarbejdningszoner/eksportorienterede virksomheder)

(98) Det blev konstateret, at ingen af de samarbejdsvillige eksporterende producenter var etableret i en særlig økonomisk zone (SEZ), eksportforarbejdningszone (EPZ) eller havde status som eksportorienterede virksomhed (EOU). Det var derfor ikke nødvendigt at analysere denne ordning yderligere i forbindelse med denne undersøgelse.

3.2.6. »Income Tax Exemption Scheme« (ITES) (indkomstskattefritagelsesordning)

(99) Under denne ordning kunne eksportører opnå en fordel i form af en delvis fritagelse for indkomstskat på fortjenesten af eksportsalget. Retsgrundlaget for denne fritagelse var Section 80HHC i indkomstskatteloven.

(100) Denne bestemmelse er afskaffet fra og med ligningsåret 2005-2006 (dvs. for regnskabsåret fra 1. april 2004 til 31. marts 2005), og Section 80HHC i skatteloven vil derfor ikke bibringe ansøgeren fordele efter den 31. marts 2004. Ingen af de samarbejdende eksporterende producenter benyttede sig af denne ordning i løbet af undersøgelsesperioden. Det blev derfor ikke anset for nødvendigt at analysere denne ordning yderligere i forbindelse med denne undersøgelse.

3.2.7. »Duty Drawback Scheme« (toldgodtgørelsesordning)

3.2.7.1. Retsgrundlag

(101) Denne ordning er baseret på Section 75 i Customs Act 1962, Section 37(2)(xvi) i Excise Act 1944 og Section 93A og 94 i Finance Act 1994.

3.2.7.2. Støtteberettigelse

(102) Alle eksportører er støtteberettigede.

3.2.7.3. Praktisk gennemførelse

(103) GOI har fastsat to typer toldgodtgørelsessatser: »markedsatser« (all-industry), der anvendes efter en fast sats for alle eksportører af en bestemt vare, og »mærkesatser« (brand), der anvendes på virksomhedsbasis for produkter, der ikke er omfattet af markedssatsen. Det er den første type (markedssats), der er relevant for den pågældende vare.

- (104) Markedsgodtgørelsessatserne beregnes som en procentdel af værdien af de varer, der eksporteres under denne ordning. De indiske myndigheder har fastsat sådanne markedsgodtgørelsessatser for en lang række varer, herunder den pågældende vare. De fastsættes på basis af forventet indirekte told og forventede importafgifter på varer og tjenester, der anvendes til fremstillingen af den eksporterede vare (importtold, punktafgifter, afgift på tjenesteydelser osv.), herunder forventet indirekte told og forventede importafgifter på varer og tjenesteydelser, der anvendes til fremstilling af råvarer, uanset om denne told og disse afgifter faktisk er blevet betalt. Toldgodtgørelsesordningen er underlagt et maksimumbeløb pr. enhed af den eksporterede vare. Hvis virksomheden kan tilbagekræve visse af disse afgifter fra CENVAT-systemet, er godtgørelsessatsen lavere.
- (105) Toldgodtgørelsessatsen for den pågældende vare er blevet revideret flere gange i løbet af undersøgelsesperioden. Indtil 1. april 2007 varierede de gældende satser mellem 6,4 % og 6,9 % afhængig af varetypen, og indtil 1. september 2007 var de på mellem 9,1 % og 9,8 %. Den 13. december 2007, dvs. i slutningen af undersøgelsesperioden, blev godtgørelsessatserne forhøjet til mellem 10,1 % og 10,3 %, og denne stigning fandt anvendelse med tilbagevirkende kraft fra 1. september 2007, dvs. i undersøgelsesperioden.
- (106) For at være berettiget til fordelene under denne ordning skal virksomheden foretage eksport. På tidspunktet for eksporttransaktionen skal eksportøren afgive en erklæring til de indiske myndigheder, hvoraf det fremgår, at eksporten finder sted i henhold til DDS-ordningen. For at varerne kan eksporteres, udsteder de indiske toldmyndigheder under forsendelsesproceduren et eksportforsendelsesdokument. Dette dokument viser bl.a. størrelsen af den DDS-kredit, der skal indrømmes for den pågældende eksporttransaktion. Eksportøren kender i så fald den fordel, han vil modtage, og bogfører den i sine regnskaber som en fordring. Når først toldmyndighederne har udstedt et eksportforsendelsesdokument, har GOI ingen beføjelser med hensyn til at indrømme en DDS-kredit. Den DDS-sats, der benyttes til at beregne fordelene, er den sats, der var gældende på tidspunktet for eksportangivelsen. Godtgørelsessatserne blev forhøjet med tilbagevirkende kraft i undersøgelsesperioden, hvilket der blev taget højde for ved beregningen af subsidiebeløbet.
- (108) Det blev hævdet, at DDS ikke var betinget af eksportresultater, fordi fordelene under denne ordning ikke afhænger eksportørens eksportresultater. Dette argument afvises, fordi fordelene under DDS kun kan opnås, hvis varerne eksporteres, hvilket er tilstrækkeligt til at opfylde kriteriet om, at subsidiet skal være betinget af eksportresultater, jf. grundforordningens artikel 3, stk. 4, litra a). På baggrund af denne konklusion er det unødvendigt at analysere påstanden om, at DDS ikke er specifik, jf. grundforordningens artikel 3, stk. 2 og 3.
- (109) Den indiske regering gjorde gældende, at DDS er en godtgørelsesordning, som er forenelig med grundforordningens bestemmelser, og at proceduren for fastsættelse af markedsgodtgørelsessatserne var rimelig, effektiv og baseret på almindelig anerkendt forretningspraksis i eksportlandet, jf. bilag II, del II, nr. 4, og bilag III, del II, nr. 2. Som omhandlet i betragtning 104 omfattede denne procedure et skøn for hele erhvervssektoren over de råmaterialer, der blev anvendt i produktionen, og den importtold og de indirekte afgifter, der blev betalt. Denne procedure var dog ikke tilstrækkeligt nøjagtig, heller ikke i henhold til den indiske regerings oplysninger. Den indiske regering bekræftede rent faktisk, at der i et vist omfang var tale om gennemsnitsbetragtninger, hvilket kunne tyde på, at den godtgørelse, der rent faktisk var blevet betalt, var højere end de afgifter, der var blevet betalt. Den indiske regering foretog desuden ikke nogen yderligere undersøgelse på grundlag af de faktisk involverede råmaterialer, selv om dette normalt ville være nødvendigt, når verifikationssystemet ikke reelt blev anvendt (bilag II, del II, punkt 5, og bilag III, del II, punkt 3, til grundforordningen), og den beviste heller ikke, at der ikke blev eftergivet for store afgiftsbeløb. Bemærkningerne om, at verifikationen kan sidestilles med de i grundforordningen omhandlede stikprøver, betragtes som irrelevante, da de tydeligvis vedrører antisubsidieundersøgelserne og ikke kriterierne i bilag II og III. Disse påstande afvises derfor.
- (110) Det blev også gjort gældende, at det kan antages, at der ikke var tale om eftergivelse af et for stort beløb, fordi den indiske regering ikke inkluderede alle indirekte afgifter, der skal betales i Indien, i DDS, men kun centrale indirekte afgifter. Dette argument afvises, fordi eftergivelser af et for stort beløb skal vurderes inden for rammerne af en bestemt subsidieordning, jf. bilag II, del II, punkt 4, og bilag III, del II, punkt 2.

3.2.7.4. Bemærkninger

- (107) En række parter gjorde gældende, at DDS-ordningen ikke kunne udlines i forbindelse med denne undersøgelse, fordi den ikke var nævnt specifikt i de antisubsidiespørgeskemaer, der blev udstedt ved undersøgelsens begyndelse. Dette argument afvises af følgende grunde. I henhold til indledningsmeddelelsen er formålet med denne undersøgelse at fastslå omfanget af den subsidiering, som har givet de eksporterende producenter af den pågældende vare fordele, dvs. den omfatter alle den indiske regerings subsidieordninger.

3.2.7.5. Konklusion

- (111) DDS indebærer subsidier i henhold til grundforordningens artikel 2, stk. 1, litra a), nr. ii), og artikel 2, stk. 2. Toldgodtgørelsesbeløbet svarer til de tabte offentlige indtægter, der ellers ville være blevet opkrævet og betalt til GOI. Desuden medfører DDS-kreditte en fordel for eksportøren.

- (112) Endvidere er DDS retligt betinget af eksportresultater, og ordningen anses derfor for specifik og udligningsberettiget i henhold til grundforordningens artikel 3, stk. 4, litra a).
- (113) Flere parter, der er berørt af undersøgelsen, gjorde gældende, at DDS er et godtgørelsessystem, der er foreneligt med grundforordningens bestemmelser, hvorfor de fordele, som denne ordning giver, ikke skal udlignes.
- (114) Det blev på grundlag af undersøgelsen konkluderet, at ordningen kan ikke betragtes som en tilladt toldgodtgørelsesordning eller substitutionsgodtgørelsesordning i henhold til grundforordningens artikel 2, stk. 1, litra a), nr. ii). Den overholder ikke de strenge regler, der er fastsat i bilag I, punkt i), bilag II (definition af og regler for godtgørelse) og bilag III (definition af og regler for substitutionsgodtgørelse) til grundforordningen. Eksportører er ikke forpligtede til hverken i) at føre regnskab over den told og de afgifter, der betales på varer, som indføres eller købes på hjemmemarkedet, eller tjenesteydelser, der købes på hjemmemarkedet, eller ii) at forbruge disse varer og tjenesteydelser i fremstillingsprocessen, og iii) godtgørelsen beregnes ikke i forhold til de råvarer, der faktisk anvendes af eksportøren, og den told og de afgifter, der faktisk er betalt.
- (115) Desuden forefindes der ingen ordning eller procedure med henblik på at fastslå, hvilke råmaterialer der forbruges ved fremstillingen af den eksporterede vare, eller om der har været tale om tilbagebetaling af for meget betalt indirekte toldafgifter, jf. bilag I, punkt h), og bilag II til grundforordningen, eller af for meget betalte toldafgifter, jf. bilag I, punkt i), og bilag II og III til grundforordningen.
- (116) Eksportører er støtteberettigede under DDS-ordningen, uanset om de importerer råvarer eller køber dem på hjemmemarkedet, og om de har betalt told eller afgifter på disse varer. For at opnå denne fordel, behøver en eksportør blot eksportere varer uden at skulle påvise, at en råvare var blevet importeret eller, at en råvare eller en tjenesteydelse var blevet købt på hjemmemarkedet, og at told eller indirekte afgifter er blevet betalt. Godtgørelses-satsen er således den samme, uanset om en virksomhed står for alle fremstillingsfaser for både råvarer og den pågældende vare eller blot er en eksporterende forhandler.
- modtageren opnår fordelene på det tidspunkt, hvor der foretages en eksporttransaktion i henhold til denne ordning. På dette tidspunkt er det sandsynligt, at GOI giver afkald på tolden, hvilket udgør et finansielt bidrag i henhold til grundforordningens artikel 2, stk. 1, litra a), nr. i). Når først toldmyndighederne har udstedt et eksportforsendelsesdokument, der bl.a. viser størrelsen på den DDS-kredit, der ydes for den pågældende eksporttransaktion, har den indiske regering ingen beføjelser med hensyn til at indrømme subsidiet. Desuden har de samarbejdsvillige eksporterende producenter bogført DDS-kreditterne som indtægter efter periodiseringsprincippet på tidspunktet for eksporttransaktionen.
- (118) For at tage hensyn til virkningerne af satsernes retroaktive stigning blev værdien af de DDS-kreditter, som blev bogført for eksporttransaktioner mellem 1. september og 30. september 2007, øget, hvor det var nødvendigt, da den reelle ydelse, som virksomhederne er berettiget til ved modtagelse af kreditten fra GOI, er højere end formelt meddelt på tidspunktet for eksporten.
- (119) Dette subsidiebeløb er i overensstemmelse med grundforordningens artikel 7, stk. 2, blevet fordelt over den samlede eksportomsætning i den fornyede undersøgelsesperiode, da subsidiet er betinget af eksportresultater og ikke blev ydet i forhold til de fremstillede, producerede, udførte eller transporterede mængder.
- (120) Syv virksomheder i stikprøven fremsatte krav om, at selv om de havde været omfattet af DDS-ordningen, skete der ingen eftergivelse af for meget betalt told, da den told eller de afgifter, der kunne tilskrives dem, oversteg godtgørelsesbeløbet. Det er blevet besluttet af afvise disse krav. Det blev konkluderet i betragtning 113 og 115, at GOI ikke havde noget ordentligt verifikationssystem, jf. bilag I, II og III til grundforordningen. Det fremgik ligeledes af undersøgelsen, at virksomhederne ikke førte noget register over forbrug eller andre interne rapporteringssystemer, der kunne anvendes som dokumentation for eventuelle eftergivelser af for meget betalt told. Sådanne rapporter blev udarbejdet af virksomhederne i forbindelse med kontrolbesøgene og omfatter i stort omfang de afgifter, som virksomhederne generelt betalte.
- (121) Da der ikke er tale om tilladte toldgodtgørelsesordninger eller substitutionsgodtgørelsesordninger, er den udligningsberettigede fordel den samlede godtgørelse under DDS. I modsætning til, hvad der blev fremført i bemærkningerne fra den indiske regering, Texprocil og en række eksportører, er det ikke kun fastsat i grundforordningen, at der kan foretages udligning af for store eftergivne afgiftsbeløb. Ifølge grundforordningens artikel 2, stk. 1, litra a), nr. ii), og bilag I, punkt i), til grundforordningen kan der kun foretages udligning af for store eftergivne afgiftsbeløb, hvis betingelserne i grundforordningens bilag II og III er opfyldt. Disse betingelser var imidlertid

3.2.7.6. Beregning af subsidiebeløbet

- (117) I overensstemmelse med grundforordningens artikel 2, stk. 2, og artikel 5 blev det udligningsberettigede subsidiebeløb beregnet, udtrykt ved den fordel, som det konstateredes, at modtageren havde opnået i undersøgelsesperioden. I denne forbindelse konstateredes det, at

ikke opfyldt i denne sag. Hvis det konstateres, at der ikke findes en passende verifikationsprocedure, finder ovennævnte undtagelse for godtgørelsesordninger således ikke anvendelse, og i stedet anvendes den normale regel om, at det er godtgørelsesbeløbet, som skal udlignes, og ikke de beløb, som angiveligt er eftergivet for meget. Som det fremgår af bilag II, del II, og bilag III, del II, til grundforordningen, påhviler det ikke undersøgelsesmyndigheden at beregne sådanne eftergivelser af for store beløb. Tværtimod skal den ifølge grundforordningens artikel 2, stk. 1, litra a), nr. ii), kun fastslå, at der foreligger tilstrækkelige beviser for, at det verifikations-system, der angiveligt anvendes, ikke er hensigtsmæssigt. Det skal desuden bemærkes, at hvis der ikke forefindes et verifikationssystem, der anvendes effektivt, skal en yderligere undersøgelse, der foretages af de indiske myndigheder, ske rettidigt, dvs. normalt inden kontrolbesøget i en undersøgelse vedrørende udligningstold.

- (122) I modsætning til, hvad der blev fremført af en række eksporterende producenter, måtte der også tages hensyn til DDS-fordele i forbindelse med eksport af andre varer end den pågældende vare ved fastsættelsen af størrelsen af den udligningsberettigede fordel. Der er ingen forpligtelse under DDS, der begrænser brugen af fordelene til en bestemt vare. Den pågældende vare kan derfor drage fordel af alle de DDS-fordele, der indrømmes.
- (123) Alle virksomheder i stikprøven benyttede sig af DDS-ordningen i løbet af undersøgelsesperioden med subsidie-margener fra 1,45 % til 7,57 %.

3.2.8. »Technology Upgradation Fund Scheme« (TUFS) (ordning med støtte til teknologisk opgradering)

3.2.8.1. Retsgrundlag

- (124) »Technology Upgradation Fund Scheme« (ordning med støtte til teknologisk opgradering) er baseret på en resolution fra tekstilministeriet under den indiske regering, som blev offentliggjort i Official Gazette of India Extraordinary Part I Section I af 31. marts 1999 (»resolutionen«). Det blev vedtaget, at ordningen skulle gælde i perioden fra 1. april 1999 til 31. marts 2004. Gyldighedsperioden blev forlænget til 31. marts 2007 og efterfølgende yderligere forlænget til slutningen af undersøgelsesperioden.

3.2.8.2. Støtteberettigelse

- (125) Eksisterende eller nye producenter inden for bearbejdning af bomuld og tekstil- og garnindustrien er støtteberettigede under denne ordning.

3.2.8.3. Praktisk gennemførelse

- (126) Formålet med denne ordning er at give støtte til moderniseringen af teknologien i tekstil- og juteindustrien,

herunder virksomheder, der bearbejder fibre, garner, stoffer, beklædningsgenstande og »made-ups«. Ordningen giver mulighed for forskellige former for fordele i form af kapitaltilskud, rentetilskud eller dækning af valutakursudsving ved lån i udenlandsk valuta. Programmerne under denne ordning sonderer mellem tekstil- og garnsektorerne på den ene side og maskin- og håndvævssektoren på den anden side. TUFS omfatter følgende programmer:

- a) 5 % refusion af den normale rente, der opkræves af kreditinstituttet ved lån i rupees, eller
- b) dækning på 5 % af valutakursudsvinget (renter og hovedstol) i forhold til grundsatsen for lån i udenlandsk valuta, eller
- c) 15 % kreditrelaterede kapitaltilskud for tekstil- og garnsektoren, eller
- d) 20 % kreditrelaterede kapitaltilskud for maskinvævningssektoren, eller
- e) 5 % renterefusion plus 10 % kapitaltilskud for specifikke maskiner, og
- f) 25 % kapitaltilskud ved køb af nye maskiner og nyt udstyr til før- og eftervævning, håndvævning, opgradering af håndvæve og udstyr til prøvning og kvalitetskontrol for produktionsenheder med håndvævning.

- (127) Det fremgik af undersøgelsen, at to virksomheder i stikprøven fik en fordel under TUFS-ordningen i forbindelse med køb af maskiner til fremstilling af den pågældende vare. Disse virksomheder anvendte henholdsvis renteafviklingslån (ordning a)) og kapitaltilskuddet på 10 % for forarbejdningsmaskiner kombineret med 5 % renteafvikling (ordning e)).

- (128) Resolutionen indeholder en liste over de maskintyper, for hvilke der kan opnås subsidier under TUFS-ordningen. For at opnå fordele under TUFS-ordningen skal virksomhederne rette henvendelse til forretningsbanker eller andre låneinstitutter, der bevilger lån til virksomhederne på grundlag af deres egen selvstændige vurdering af låntagernes kreditværdighed. Hvis låntager er støtteberettiget til et rentetilskud under denne ordning, henviser forretningsbankerne ansøgningen til et »centralt kontor«, der efterfølgende bevilger fordelene til den pågældende forretningsbank. Herefter krediterer forretningsbanken de midler, der modtages, på låntagers konto. De centrale kontorer får godtgjort midlerne af tekstilministeriet under GOI. GOI stiller de nødvendige midler til rådighed for de centrale kontorer på kvartalbasis.

3.2.8.4. Bemærkninger

- (129) Ingen af de interesserede parter fremsendte bemærkninger til denne ordning.

3.2.8.5. Konklusion

- (130) TUFOS-ordningen udgør et subsidie, jf. bestemmelserne i artikel 2, stk. 1, litra a), nr. i), da det involverer en direkte overførsel af midler fra de offentlige myndigheder i form af et tilskud. Subsidiet giver en fordel ved at reducere finansierings- og renteudgifterne ved køb af maskiner.
- (131) Dette subsidie anses for at være specifikt og derfor udligningsberettiget, jf. grundforordningens artikel 3, stk. 2, litra a), da det er specifikt beregnet til et erhverv eller en gruppe af erhverv, herunder fremstilling af den pågældende vare.

3.2.8.6. Beregning af subsidiebeløbet

- (132) Subsidiebeløbet blev i overensstemmelse med grundforordningens artikel 7, stk. 3, beregnet på grundlag af det beløb, som de modtagende virksomheder har sparet ved købet af maskiner, fordelt over en periode, der afspejler den normale afskrivningsperiode for sådanne kapitalgoder. Efter fast praksis er det således beregnede beløb for undersøgelsesperioden blevet justeret ved at lægge renter til for denne periode, så der sker en afspejling af den fulde værdi af fordelene over tid. Markedsrenten i undersøgelsesperioden i Indien blev anset for passende til dette formål. Dette subsidiebeløb er i overensstemmelse med grundforordningens artikel 7, stk. 2, blevet fordelt over den samlede omsætning for tekstiler i undersøgelsesperioden, da subsidiet ikke blev ydet i forhold til de fremstillede, producerede, udførte eller transporterede mængder.
- (133) Rentetilskuddet blev i overensstemmelse med grundforordningens artikel 7, stk. 3, beregnet på grundlag af det beløb, der faktisk blev tilbagebetalt til de berørte virksomheder i undersøgelsesperioden, i forhold til renten på lånene på markedsvilkår, der blev taget med henblik på køb af de pågældende maskiner. Dette subsidiebeløb er i overensstemmelse med grundforordningens artikel 7, stk. 2, blevet fordelt over den samlede omsætning for tekstiler i undersøgelsesperioden, da subsidiet ikke blev ydet i forhold til de fremstillede, producerede, eksporterede eller transporterede mængder.
- (134) To virksomheder i stikprøven opnåede fordele under denne ordning i undersøgelsesperioden, og subsidiemargenerne var på mellem 0,01 % og 0,31 %.

3.2.9. »Export Credit Scheme« (pre-shipment and post-shipment) (ECS) (eksportkreditordning (før og efter forsendelse))

3.2.9.1. Retsgrundlag

- (135) Ordningen er beskrevet i Master Circular IECN No. 02/04.02.02/2006-07 (Export Credit in Foreign Currency), Master Circular IECN No. 01/04.02.02/2006-07 (Rupee Export Credit) og Master Circular DBOD.DIR(Exp.) No.01/04.02.02/2007-08 (consolidated for both Rupee and Foreign Currency export credit) fra Reserve Bank of India (»RBI«), der var rettet til alle forretningsbanker i Indien i undersøgelsesperioden. Master Circulars revideres og ajourføres regelmæssigt.

3.2.9.2. Støtteberettigelse

- (136) Denne ordning kan benyttes af producent-eksportører og forhandler-eksportører.

3.2.9.3. Praktisk gennemførelse

- (137) Under denne ordning fastsætter RBI obligatoriske maksimumsrentesatser for eksportkreditter såvel i indiske rupees som i udenlandsk valuta, som forretningsbanker kan pålægge eksportører. ECS består af to underordninger, nemlig en ordning for eksportkredit før forsendelse (»pakkekredit«), som omfatter kreditter, der er ydet en eksportør med henblik på finansiering af køb, forarbejdning, fremstilling, pakning og/eller forsendelse af varer forud for eksporten, samt en ordning for eksportkredit efter forsendelse, der tilvejebringer driftskapitallån til finansiering af eksporttilgodehavender. RBI pålægger også bankerne at afsætte en vis andel af deres nettobankkredit til eksportfinansiering.
- (138) Som følge af disse Master Circulars kan eksportører opnå eksportkreditter til rentesatser, der er gunstigere end rentesatserne for almindelige kommercielle kreditter (»kontantkreditter«), der udelukkende fastsættes på markedsvilkår.

3.2.9.4. Bemærkninger

- (139) Den indiske regering hævdede, at Kommissionen ikke havde undersøgt ECS-ordningen på baggrund af bestemmelserne i bilag I, punkt k), i WTO-aftalen om subsidier og udligningsforanstaltninger (ASCM), og at eksportkreditter, både i indiske rupees og udenlandsk valuta, ikke var udligningsberettigede, navnlig fordi bankerne som ved lån i udenlandsk valuta kunne låne midler til »international konkurrencedygtige renter«.

(140) Det bør bemærkes, at de i betragtning 135 omhandlede eksportkreditordninger ikke falder ind under punkt k) i bilag I til ASCM, eftersom kun eksportfinansiering med en varighed på to år eller derover normalt kan anses for at være »eksportkreditter« i denne bestemmelses forstand, da dette er definitionen i OECD's arrangement vedrørende retningslinjer for offentligt støttede eksportkreditter. Påstanden afvises derfor.

3.2.9.5. Konklusion

(141) De præferentielle rentesatser for en ECS-kredit, der er fastsat i de i betragtning 135 omhandlede RBI-Master Circulars, mindsker en eksportørs renteomkostninger i forhold til renter, der udelukkende er fastsat på markedsvilkår, og de medfører i dette tilfælde en fordel for en sådan eksportør, jf. grundforordningens artikel 2, stk. 2. Eksportfinansiering er ikke i sig selv mere sikker end hjemmemarkedsfinansiering. Den betragtes faktisk sædvanligvis som mere risikabel, og den sikkerhed, der kræves for en bestemt kredit, er uanset finansieringsobjektet en rent kommerciel afgørelse for den enkelte forretningsbank. Forskelle i rentesatserne mellem forskellige banker er et resultat af RBI's metode med fastsættelse af individuelle udlånsrenteloftet for hver enkelt forretningsbank. Desuden ville forretningsbankerne ikke være forpligtede til at lade låntagere af eksportfinansiering nyde godt af en eventuelt mere fordelagtig rente for eksportkreditter i udenlandsk valuta.

(142) Selv om de præferentielle kreditter i henhold til ECS ydes af forretningsbanker, er denne fordel et finansielt bidrag fra staten, jf. grundforordningens artikel 2, stk. 1, litra a), nr. iv). I den forbindelse skal det bemærkes, at det hverken i grundforordningens artikel 2, stk. 1, litra a), nr. iv), eller WTO-aftalen om subsidier og udligningsforanstaltninger (ASCM) kræves, at der udbetales penge fra det offentlige — f.eks. godtgørelse fra den indiske regering til forretningsbankerne — for at der er tale om subsidier, men kun at staten giver pålæg om at udføre funktioner, der er omhandlet i grundforordningens artikel 2, stk. 1, litra a), nr. i), ii) eller iii). RBI er et offentligt organ og er derfor omfattet af den definition af »staten«, der er givet i grundforordningens artikel 1, stk. 3. Banken er 100 % statsejet, forfølger mål for den offentlige politik (f.eks. pengepolitikken), og dens ledelse udpeges af den indiske regering. RBI pålægger private organer betingelser, idet forretningsbankerne er forpligtede til at overholde bl.a. de renteloftet for eksportkreditter, der er fastsat i RBI-Master Circulars, samt RBI's bestemmelser om, at forretningsbanker skal afsætte en vis del af deres nettobankkredit til eksportfinansiering. Dette forpligter forretningsbankerne til at udføre funktioner, der er omhandlet i grundforordningens artikel 2, stk. 1, litra a), nr. i), i dette tilfælde långivning i form af præferentiel eksportfinansiering. En sådan direkte overførsel af midler i form af lån på særlige vilkår ville normalt påhvile staten, og denne praksis afviger ikke reelt fra normal statslig praksis, jf. grundforordningens artikel 2, stk. 1, litra a), nr. iv).

(143) Dette subsidie anses for at være specifikt og udligningsberettiget, da de præferentielle rentesatser kun indrømmes i forbindelse med finansiering af eksporttransaktioner og derfor er betinget af eksportresultater, jf. grundforordningens artikel 3, stk. 4, litra a).

3.2.9.6. Beregning af subsidiebeløbet

(144) Subsidiebeløbet er blevet beregnet på grundlag af forskellen mellem den rente, der blev betalt for eksportkreditter benyttet i undersøgelsesperioden, og det beløb, der ville være blevet betalt, hvis der var blevet anvendt samme rentesatser som for de almindelige kreditter. Dette subsidiebeløb (tælleren i beregningen) er i overensstemmelse med grundforordningens artikel 7, stk. 2, blevet fordelt i forhold til den samlede eksportomsætning i undersøgelsesperioden, da subsidiet er betinget af eksportresultater og ikke blev ydet i forhold til de fremstillede, producerede, eksporterede eller transporterede mængder.

(145) Der blev indsendt en række bemærkninger til visse dele af beregningen af fordelene under ECS-ordningen. Beregningerne blev justeret i de tilfælde, hvor det blev konstateret, at bemærkningerne var berettigede.

(146) Alle virksomheder og koncerner i stikprøven opnåede subsidier under denne ordning i undersøgelsesperioden med subsidiemargener på op til 1,05 %, idet subsidiebeløbet for en af virksomhederne blev anset for at være ubetydeligt.

3.3. Udligningsberettigede subsidiebeløb

(147) For de undersøgte eksportierende producenter ligger de udligningsberettigede subsidiebeløb, der blev fastsat i overensstemmelse med bestemmelserne i grundforordningen, på mellem 5,2 % og 9,7 %, udtrykt i værdi.

(148) I overensstemmelse med artikel 15, stk. 3, i grundforordningen udgør subsidiemargenen for de samarbejdsvillige virksomheder, der ikke indgik i stikprøven, 7,7 %, hvilket beregnedes på grundlag af den vejede gennemsnitlige subsidiemargenen for de samarbejdsvillige virksomheder i stikprøven. Da der blev udvist en høj grad af samarbejdsvilje for Indien (95 %), blev restsubsidiemargenen for alle andre virksomheder fastsat til niveauet for den virksomhed, der havde den højeste individuelle margin, dvs. 9,7 %.

Subsidieordning → Virksomhed/koncern ↓	DEPBS	DFRC/ DFIA	EPCGS	ALS/AAS	EPZs/EOUs	ITES	ECS	DDS	TUFS	I alt
Anunay Fab. Ltd	0,15 %	2,03 %					1,05 %	4,58 %		7,8 %
The Bombay Dyeing and Manufacturing Co. Ltd N W Exports Limited Nowrosjee Wadia & Sons Limited	1,65 %		1,45 %	1,74 %			0,11 %	4,15 %	0,31 %	9,4 %
Brijmohan Purusottamdas Incotex Impex Pvt. Ltd							0,94 %	7,39 %		8,3 %
Divya Global Pvt. Ltd		0,94 %					0,04 %	7,26 %		8,2 %
Intex Exports Pattex Exports Sunny Made-Ups							0,08 %	7,57 %		7,6 %
Jindal Worldwide Ltd Texcellence Overseas	1,44 %		1,25 %				0,76 %	4,57 %		8 %
Madhu Industries Ltd	3,96 %						ubetyd.	1,45 %		5,4 %
Mahalaxmi Fabric Mills Pvt. Ltd Mahalaxmi Exports							0,07 %	7,41 %	0,01 %	7,5 %
Prakash Cotton Mills Pvt., Ltd		1,41 %	1,17 %				0,34 %	6,78 %		9,7 %
Prem Textiles							0,88 %	7,48 %		8,3 %
Vigneshwara Exports Ltd	0,5 %	0,09 %	ubetyd.	0,17 %			0,61 %	3,84 %		5,2 %

4. UDLIGNINGSFORANSTALTNINGER

- (149) I overensstemmelse med grundforordningens artikel 19 og den under punkt 3 i indledningsmeddelelsen omhandlede begrundelse for denne delvise interimundersøgelse konstateres det, at niveauet for subsidiering for de samarbejdsvillige producenter har ændret sig, og derfor bør den udligningstold, der blev indført ved Rådets forordning (EF) nr. 74/2004, ændres i overensstemmelse hermed.
- (150) Den gældende endelige told blev fastsat på grundlag af udligningsmargenerne, da skadestærskelen var højere. Da de subsidiemargener, der blev konstateret i denne undersøgelse, heller ikke oversteg skadestærskelen, fastsættes tolden på grundlag af subsidiemargenerne, jf. grundforordningens artikel 15, stk. 1.
- (151) Subsidiemargenen for virksomheden Pasupati Fabrics, som ikke var omfattet af denne undersøgelse, blev opretholdt på det niveau, der blev fastsat i forbindelse med den oprindelige undersøgelse, da det blev konstateret, at den opnåede fordele under en subsidieordning, der ikke var genstand for denne undersøgelse.

- (152) De virksomheder, som blev anset for at være forretningsmæssigt forbundne, er blevet betragtet som en retlig enhed (koncern) i forbindelse med opkrævning af told, og de er derfor blevet pålagt samme udligningstold. De mængder af den pågældende vare, som disse koncerner eksporterede i undersøgelsesperioden, blev benyttet for at sikre en korrekt vægtning.
- (153) Virksomheden Prem Textiles, som indgik i stikprøven, forelagde i forbindelse med den fornyede undersøgelse oplysninger om, at den havde ændret navn til »Prem Textiles (International) Pvt. Ltd«. Efter disse oplysninger var blevet undersøgt, og det var blevet konstateret, at navneændringen på ingen måde påvirker resultaterne af denne undersøgelse, blev det besluttet at tage disse oplysninger til efterretning og benævne virksomheden »Prem Textiles (International) Pvt. Ltd« i denne forordning.
- (154) Da der blev udvist en høj grad af samarbejdsvilje for Indien (95 %), blev restudligningstolden for alle andre virksomheder fastsat til niveauet for den virksomhed, der havde den højeste individuelle margin, dvs. 9,7 %.
- (155) Følgende toldsats finder derfor anvendelse:

Virksomhed/koncern	Toldsats (%)
Anunay Fab. Limited, Ahmedabad	7,8 %
The Bombay Dyeing and Manufacturing Co. Ltd, Mumbai N W Exports Limited, Mumbai Nowrosjee Wadia & Sons Limited, Mumbai	9,4 %
Brijmohan Purusottamdas, Mumbai Incotex Impex Pvt. Limited, Mumbai	8,3 %
Divya Global Pvt. Ltd, Mumbai	8,2 %
Intex Exports, Mumbai Pattex Exports, Mumbai Sunny Made-Ups, Mumbai	7,6 %
Jindal Worldwide Ltd, Ahmedabad Texcellence Overseas, Mumbai	8 %
Madhu Industries Limited, Ahmedabad	5,4 %
Mahalaxmi Fabric Mills Pvt. Ltd, Ahmedabad Mahalaxmi Exports, Ahmedabad	7,5 %
Prakash Cotton Mills Pvt., Ltd, Mumbai	9,7 %
Prem Textiles, Indore	8,3 %
Vigneshwara Exports Limited, Mumbai	5,2 %
Samarbejdsvillige virksomheder, der ikke indgik i stikprøven	7,7 %
Alle andre virksomheder	9,7 %

- (156) De individuelle udligningstoldsatser i denne forordning er fastlagt på grundlag af resultaterne af denne undersøgelse. De afspejler således den situation, der konstateredes i forbindelse med undersøgelsen vedrørende ovennævnte virksomheder. Disse toldsatser finder (i modsætning til den gennemsnitlige told for de i bilag I omhandlede virksomheder og den landsdækkende told for »alle andre virksomheder») således udelukkende anvendelse på import af varer med oprindelse i Indien og fremstillet af virksomhederne og således af de nævnte specifikke retlige enheder. Varer, der er fremstillet af andre virksomheder, som ikke udtrykkeligt er nævnt i den dispositive del af denne forordning med navn og adresse, herunder forretningsmæssigt forbundne enheder til de specifikt nævnte, kan ikke drage fordel af disse satser, men er omfattet af toldsatsen for »alle andre virksomheder».
- (157) Alle anmodninger om anvendelse af disse individuelle udligningstoldsatser (f.eks. efter ændring i den pågældende enheds navn eller efter oprettelse af nye produktions- eller salgsenheder) indgives omgående til Kommissionen sammen med alle relevante oplysninger, navnlig om ændringer i virksomhedens aktiviteter vedrørende produktion og eksportsalg i tilknytning til f.eks. den pågældende navneændring eller den pågældende ændring i produktions- og salgsenheder. Efter høring af det rådgivende udvalg ændrer Kommissionen om nødvendigt forordningen i overensstemmelse hermed og ajourfører listen over virksomheder, som er omfattet af individuelle toldsatser —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Artikel 1 i forordning (EF) nr. 74/2004 affattes således:

»Artikel 1

1. Der indføres en endelig udligningstold på importen af bleget, farvet eller trykt sengelinned af rent bomuld eller af en blanding af bomuld og kemofibre eller hør (hvor hør ikke er det dominerende materiale) med oprindelse i Indien og i øjeblikket henhørende under KN-kode ex 6302 21 00 (Taric-kode 6302 21 00 81 og 6302 21 00 89), ex 6302 22 90 (Taric-kode 6302 22 90 19), ex 6302 31 00 (Taric-kode 6302 31 00 90) og ex 6302 32 90 (Taric-kode 6302 32 90 19).

2. Tolden fastsættes til følgende af nettoprisen, frit Fællesskabets grænse, ufortoldet, for varer fremstillet af følgende virksomheder:

Virksomhed	Toldsats (%)	Taric-tillægskode
Anunay Fab. Limited, Ahmedabad	7,8	A902
The Bombay Dyeing and Manufacturing Co. Ltd, Mumbai	9,4	A488
N.W. Exports Limited, Mumbai	9,4	A489
Nowrosjee Wadia & Sons Limited, Mumbai	9,4	A490
Brijmohan Purusottamdas, Mumbai	8,3	A491
Incotex Impex Pvt. Limited, Mumbai	8,3	A903
Divya Global Pvt. Ltd, Mumbai	8,2	A492
Intex Exports, Mumbai	7,6	A904
Pattex Exports, Mumbai	7,6	A905
Sunny Made-Ups, Mumbai	7,6	A906

Virksomhed	Toldsats (%)	Taric-tillægskode
Jindal Worldwide Ltd, Ahmedabad	8	A494
Texcellence Overseas, Mumbai	8	A493
Madhu Industries Limited, Ahmedabad	5,4	A907
Mahalaxmi Fabric Mills Pvt. Ltd, Ahmedabad	7,5	A908
Mahalaxmi Exports, Ahmedabad	7,5	A495
Pasupati Fabrics, New Delhi	8,5	A496
Prakash Cotton Mills Pvt., Ltd, Mumbai	9,7	8048
Prem Textiles (International) Pvt. Ltd, Indore	8,3	A909
Vigneshwara Exports Limited, Mumbai	5,2	A497

3. Tolden fastsættes til 7,7 % (Taric-tillægskode A498) af nettoprisen, frit Fællesskabets grænse, ufortoldet, for varer fremstillet af de virksomheder, der er anført i bilaget.

4. Tolden fastsættes til 9,7 % (Taric-tillægskode A999) af nettoprisen, frit Fællesskabets grænse, ufortoldet, for varer fremstillet af de virksomheder, der ikke er nævnt i stk. 2 og 3.

5. Gældende bestemmelser vedrørende told finder anvendelse, medmindre andet er fastsat.«

Artikel 2

Bilaget til forordning (EF) nr. 74/2004 udskiftes med bilaget til nærværende forordning.

Artikel 3

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 18. december 2008.

På Rådets vegne
M. BARNIER
Formand

BILAG

»BILAG

Taric-tillægskode: A498

Ajit Impex	Mumbai
Alok Industries Limited	Mumbai
Alps Industries Ltd	Ghaziabad
Ambaji Marketing Pvt. Ltd	Ahmedabad
Anglo French textiles	Pondicherry
Anjal Garments	Ghaziabad
Anjani Synthetics Limited	Ahmedabad
Aravali	Jaipur
Ashok Heryani Exports	New Delhi
At Home India Pvt. Ltd	New Delhi
Atul Impex Pvt. Ltd	Dombivli
Balloons	New Delhi
Beepee Enterprise	Mumbai
Bhairav India International	Ahmedabad
Bunts Exports Pvt Ltd	Mumbai
Chemi Palace	Mumbai
Consultech Dynamics	Mumbai
Cotfab Exports	Mumbai
Country House	New Delhi
Creative Mobus Fabrics Limited	Mumbai
Deepak Traders	Mumbai
Dimple Impex (India) Pvt Ltd	New Delhi
Eleganza Furnishings Pvt Ltd	Mumbai
Emperor Trading Company	Tirupur
Estocorp (India) Pvt Ltd	New Delhi
Exemplar International	Hyderabad
Falcon Finstock Pvt. Ltd	Ahmedabad
G-2 International export Ltd	Ahmedabad
Gauranga Homefashions	Mumbai
GHCL Ltd	Gujarat
Good Shepherd Health Education & Dispensary	Tamilnadu
Harimann International Private Limited	Mumbai
Heirloom Collections (P) Ltd	New Delhi
Hemlines Textile Exports Pvt. Ltd	Mumbai

Himalaya Overseas	New Delhi
Home Fashions International	Kerala
Ibats	New Delhi
Indian Arts and Crafts Syndicate	New Delhi
Indian Craft Creations	New Delhi
Indo Euro Textiles Pvt. Ltd	New Delhi
Kabra Brothers	Mumbai
Kalam Designs	Ahmedabad
Kanodia Fabrics (International)	Mumbai
Karthi Krishna Exports	Tirupur
Kaushalya Export	Ahmedabad
Kirti Overseas	Ahmedabad
La Sorogeeeka Incorporated	New Delhi
Lalit & Company	Mumbai
Manubhai Vithaldas	Mumbai
Marwaha Exports	New Delhi
Milano International (India) Pvt. Ltd	Chennai
Mohan Overseas (P) Ltd	New Delhi
M/s. Opera Clothing	Mumbai
M/S Vijayeswari Textiles Limited	Coimbatore
Nandlal & Sons	Mumbai
Natural Collection	New Delhi
Oracle Exports Home Textiles Pvt. Ltd	Mumbai
Pacific Exports	Ahmedabad
Petite Point	New Delhi
Pradip Exports	Ahmedabad
Pradip Overseas Pvt. Ltd	Ahmedabad
Punch Exporters	Mumbai
Radiant Expo Global Pvt Ltd	New Delhi
Radiant Exports	New Delhi
Raghuvir Exim Limited	Ahmedabad
Ramesh Textiles India Pvt. Ltd	Indore
Ramlaks Exports Pvt. Ltd	Mumbai
Redial Exim Pvt. Ltd	Mumbai
S. D. Entreprises	Mumbai
Samria Fabrics	Indore
Sanskrut Intertex Pvt Ltd	Ahmedabad
Sarah Exports	Mumbai

Shades of India Crafts Pvt. Ltd	New Delhi
Shanker Kapda Niryat Pvt. Ltd	Baroda
Shetty Garments Pvt Ltd	Mumbai
Shivani Exports	Mumbai
Shivani Impex	Mumbai
Shrijee Enterprises	Mumbai
S.P. Impex	Indore
Starline Exports	Mumbai
Stitchwell Garments	Ahmedabad
Sumangalam Exports Pvt. Ltd	Mumbai
Summer India Textile Mills (P) Ltd	Salem
Surendra Textile	Indore
Suresh & Co.	Mumbai
Synergy Lifestyles Pvt. Ltd	Mumbai
Syntex Corporation Pvt. Ltd	Mumbai
Texel Industries	Chennai
Texmart Import export	Ahmedabad
Textrade International Private Limited	Mumbai
The Hindoostan Spinning & Weaving Mills Ltd	Mumbai
Trend Setters	Mumbai
Trend Setters K.F.T.Z.	Mumbai
Utkarsh Exim Pvt Ltd	Ahmedabad
V & K Associates	Mumbai
Valiant Glass Works Private Ltd	Mumbai
Visma International	Tamilnadu
VPMSK A Traders	Karur
V.S.N.C. Narasimha Chettiar Sons	Karur
Welspun India Limited	Mumbai
Yellows Spun and Linens Private Limited	Mumbai